

DOC. DR HAB. MAREK KRZYSZTOF DULINICZ
(10.05.1957–6.06.2010)

W dniu 6 czerwca 2010 r. zginął tragicznie w wypadku samochodowym, wraz z Małżonką, doc. dr hab. Marek Dulnicz, zastępca do spraw naukowych, a zarazem jeden z najbliższych współpracowników dyrektora Instytutu Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk, profesor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Jego nagła i niespodziewana śmierć wstrząsnęła środowiskiem naukowym w kraju i za granicą. Dopiero teraz, gdy Go zabrakło, można zrozumieć, jak wiele z Jego działalności naukowej, organizacyjnej, dydaktycznej i wydawniczo-edytorskiej, prowadzonej zarówno na gruncie krajowym, jak i zagranicznym, pozostaje do zagospodarowania. Aż dziw, że wszystko to mógł robić jeden człowiek.

Marek Dulnicz był silnie zaangażowany w przygotowanie kompleksowych reform mających na celu przystosowanie Instytutu do realizacji zadań w nowych warunkach funkcjonowania nauki polskiej. Wymagały one nie tylko dodatkowego czasu, dużej wiedzy, ale i niejednokrotnie podporządkowania życia osobistego sprawom Instytutu. Na każdym odcinku tych działań radził sobie znakomicie. Był perfekcyjnym administratorem, kompetentnym urzędnikiem, ale nade wszystko badaczem o renomie europejskiej. Nigdy nie odmawiał podjęcia kolejnych obowiązków, gdy zachodziła taka potrzeba. Tak było w ubiegłym roku, gdy zdecydowaliśmy o podjęciu realizacji nowej, wyznaczającej przyszłościowe ścieżki działalności Instytutu, umowy zawartej z władzami Radomia na interdyscyplinarne badania archeologiczne, a następnie pomoc merytoryczną w przygotowaniu i realizacji projektu *Skansen i park archeologiczny w dolinie rzeki Mlecznej w Radomiu*. To właśnie na Marku Dulniczu — wybitnym badaczu Mazowsza — ciążył przez kolejne lata trud koordynacji tego wielkiego przedsięwzięcia.

Intensywnie kształcił następców. Cieszyliśmy się, że nasze wspólne seminarium doktorskie prowadzone od kilku lat wydaje w roku bieżącym obfity plon w postaci wielu prac doktorskich przygotowanych przez jego uczestników. Żartowaliśmy, że właściwie teraz można by je już zamknąć, ponieważ spełniło swoje zadanie. Nikt nie przewidział, że rozwiązanie będzie tak szybkie, tragiczne i ostateczne, i że nastąpi na dwa dni przed zaplanowanym przed wakacjami ostatnim spotkaniem z doktorantami.

Z poczuciem ulgi prezentował mi na kilka dni przed tragicznym weekendem konspekt najnowszej książki — o zachodnich i południowych obrzeżach świata Słowian we wczesnym średniowieczu. Zastanawiałem się, kiedy znajdował czas na

jej napisanie, bo przecież to obszerne dzieło zostało przygotowane poza planem. Umówiliśmy się, że po powrocie z weekendu przedyskutujemy szczegóły i ostateczny tytuł książki, zanim zostanie skierowana do druku. Pozycja wydawała mi się wyjątkowo cenna i niemająca odpowiedników w europejskiej literaturze przedmiotu. Nie przewidziałem wówczas, że do rozmowy tej już nie wrócimy (A.B.).

Marek Dulnicz urodził się 10 maja 1957 r. w Warszawie¹. W 1975 r. ukończył szkołę średnią i w tym samym roku rozpoczął studia w ówczesnej Katedrze Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończył je w 1980 r., uzyskując stopień magistra na kierunku: archeologia Polski, na podstawie pracy *Osadnictwo późnego okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza w Polsce południowo-wschodniej*, której promotorem był prof. dr hab. Witold Hensel.

W latach 1980–1984 był słuchaczem Studium Doktoranckiego przy Instytucie Historii Kultury Materialnej (dalej: IHKM; od 1992 r. Instytut Archeologii i Etnologii, dalej: IAE) Polskiej Akademii Nauk (dalej: PAN) w Warszawie. Już wówczas był związany z Zakładem Epoki Metali (od 1990 r. Zakład Archeologii Mazowsza i Podlasia) IHKM, którego kierownik — prof. dr hab. Wojciech Szymański — był Jego opiekunem naukowym. Od lipca 1984 r. M. Dulnicz został zatrudniony w Instytucie jako pracownik etatowy.

W marcu 1988 r. obronił pracę doktorską pt. *Procesy osadnicze na Mazowszu (od młodszego okresu przedrzymskiego po wczesne średniowiecze)*, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Wojciecha Szymańskiego, a w kwietniu tego roku Rada Naukowa IHKM PAN nadała Mu stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie archeologii.

W latach 1984–1987 był zatrudniony w IHKM PAN na stanowisku asystenta, a od 1988 r. — adiunkta. W lutym 2002 r. otrzymał stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie archeologii na podstawie dorobku naukowego i pracy *Kształtowanie się Słowiańszczyzny północno-zachodniej. Studium archeologiczne* (58)² i w tym samym roku uzyskał tytuł docenta w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN.

W 1993 r. pełnił obowiązki zastępcy kierownika Zakładu Archeologii Mazowsza i Podlasia IAE, a w latach 1994–2002 był kierownikiem tego Zakładu. W latach 1997–2008 wykładał w Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusk. W 2003 r. został zastępcą dyrektora IAE PAN do spraw naukowych i funkcję tę pełnił aż do swojej tragicznej śmierci. Od roku 2009 do chwili śmierci prowadził wykłady na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, gdzie zatrudniony został na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

Imponująca była rozległa działalność badawcza doc. M. Dulnicza, i to zarówno terenowa, jak i gabinetowa. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się

---

¹ Fakty podane w niniejszym artykule zostały zaczerpnięte z dokumentów (teczka osobowa, dokumentacja przewodów: doktorskiego i habilitacyjnego) przechowywanych w Samodzielnej Pracowni Dokumentacji Naukowej i Archiwalnej IAE PAN w Warszawie oraz znajdujących się w archiwum Zakładu Archeologii Mazowsza i Podlasia IAE PAN.

² Numery w nawiasach oznaczają numery pozycji bibliograficznych w zamieszczonej niżej *Bibliografii prac doc. dr. hab. Marka Krzysztofa Dulnicza*.

wokół węzłowych problemów polskiego (głównie Mazowsze, Podlasie, zob. np. 17, 29, 32, 39, 41, 42, 50, 51, 54, 55, 59, 62, 74, 78, 81, 90, 91, 92, 97, 104, 108, 109) i środkowoeuropejskiego (33, 34, 36, 65, 77) średniowiecza. Dotyczyły zwłaszcza zagadnień zasiedlania Europy środkowej przez społeczności słowiańskie i wczesnych etapów ich rozwoju. Już jako słuchacz Studium Doktoranckiego, a następnie jako pracownik IHKM, Marek Dulinicz brał aktywny udział w badaniach archeologicznych prowadzonych przez Instytut, początkowo jako członek zespołów badawczych (przede wszystkim stanowisk ze starszych faz wczesnego średniowiecza w Radzikowie, pow. płoński, i w Wyszogrodzie, pow. plocki, także w Haćkach, pow. bielsko-podlaski), później — także jako samodzielnie nimi kierujący (Kruszczewo, pow. plocki; zob. 30). W sumie w latach 1980–1987 uczestniczył w pracach wykopaliskowych na kilkunastu stanowiskach archeologicznych badanych przez IHKM.

Następnie kierował pracami Mazowieckiej Ekspedycji Archeologicznej IHKM, która w latach 1988–1991 przeprowadziła kompleksowe badania mikroregionu osadniczego w okolicy Płocka, przede wszystkim rozpoznając wykopaliskowo 10 stanowisk (najważniejsze z nich — w Słupnie, Szeligach, Wykowie, pow. plocki). W 1998 r. rezultaty tych badań zostały opublikowane w osobnej monografii (40, 44–49). Wielokrotnie brał udział w prowadzonych na Mazowszu i Podlasiu badaniach powierzchniowych w ramach projektu Archeologiczne Zdjęcie Polski (około 20 arkuszy). Początkowo był tylko uczestnikiem tych prac, później — kierownikiem i autorem opracowań ich wyników. Od 1994 r. kierował kolejnymi badaniami terenowymi Zakładu Archeologii Mazowsza i Podlasia IAE. Od tegoż roku po rok 1999 wraz z prof. dr. hab. J. Henningiem (zob. niżej) realizował program badań sondażowych wybranych grodzisk mazowieckich w celu zdobycia materiałów do weryfikacji ich datowania metodą dendrochronologii. W 1996 r. był koordynatorem mazowieckiej części Programu Badań Zamawianych *Polska w dobie zjazdu gnieźnieńskiego*, w latach 1998–2000 kierował programem badań związanych z ratowaniem dziedzictwa kulturowego wschodniego Mazowsza, głównie wykopaliskami na grodzisku w Huszlewie, pow. łosicki (79). W 2000 r. wspólnie z dr. Felixem Biermannem, stypendystą Fundacji im. Alexandra von Humboldta w Polsce, przeprowadził badania wykopaliskowe na terenie dużej osady wczesnośredniowiecznej w Bocheniu, gm. Łowicz (61, 64, 68).

Uczestniczył również w latach 1985–1988 w badaniach wykopaliskowych za granicą, przede wszystkim na stanowiskach datowanych na wczesne średniowiecze (Kosel w północnych Niemczech oraz Delft w Holandii), ale także starszych (Kolhorn, osada neolityczna, Holandia).

W latach 1998–2008 realizował projekt Instytutu Archeologii i Etnologii PAN pt. *Słowianie jako element mozaiki kulturowej średniowiecznej Europy*, zwieńczony licznymi publikacjami, w tym książkowymi (56, 58, 65, 77, 80, 82, 87, 96, 98, 99, 103), a w 2007–2008 r. kierował projektem *Wzgórze Krasino*, wykonywanym przez IAE PAN we współpracy z Muzeum Mazowieckim w Płocku, obejmującym badania wykopaliskowe i studia nad obrządkiem pogrzebowym na ziemiach polskich we wczesnym średniowieczu (107). Począwszy od 2009 r. był koordynatorem badań interdyscyplinarnych na terenie parku „Mleczna” w Radomiu, w których skład wchodzi prace wykopaliskowe, kwerendy źródłowe oraz badania geofizyczne i paleograficzne,

a także współorganizatorem, wraz z prof. dr. hab. Andrzejem Buko, seminarium naukowego *Radom. Korzenie miasta i regionu* (Radom, 9 listopada 2009 r.) podsumowującego pierwszy etap badań³. W 2010 r. koordynował współpracę między IAE PAN, Instytutem Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetem Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie dotyczącą badań w Radomiu oraz prace wynikające z umowy między IAE PAN a miastem i Gminą Radom.

Do poszerzenia zakresu wiedzy i działalności badawczej doc. M. Dulnicza przyczyniły się liczne zagraniczne wyjazdy naukowe: m.in. w latach 1989–1991, 2001 i 2002 był stypendystą Fundacji im. Alexandra von Humboldta (Institut für Ur- und Frühgeschichte, Christian Albrecht Universität w Kilonii, a w 2001 r. Seminar für Ur- und Frühgeschichte, Ernst Moritz Arndt Universität w Greifswaldzie), w 1995–1996 r. — stypendystą Konferencji Rektorów Akademii Nauk Krajów Związkowych Niemiec (Seminar für Vor- und Frühgeschichte, Johann Wolfgang Goethe Universität we Frankfurcie nad Menem), w 1996 r. przebywał w Szwecji (Królewska Szwedzka Akademia Nauk i Literatury), ponadto w latach 1991–2009 w czasie krótkich pobytów naukowych w Kilonii, Berlinie, Frankfurcie nad Menem, Lipsku, Magdeburgu, Wiedniu, Lublanie, Zagrzebiu, Nitrze i in. prowadził studia nad historią i archeologią Europy środkowej i południowej (V–XIII w.). Wynikiem tych kontaktów był udział doc. M. Dulnicza w różnych polsko-niemieckich projektach badawczych, np. w latach 1994–1999, wraz z prof. dr. hab. J. Henningiem, kierował programem badań wykopaliskowych dotyczących średniowiecznej historii Mazowsza (program ten był realizowany przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN oraz Seminar für Vor- und Frühgeschichte, Johann Wolfgang Goethe Universität we Frankfurcie nad Menem). W latach 2000–2001, wspólnie z dr. F. Biermannem, kierował międzynarodowym programem *Archeologiczne badania wczesno-słowiańskiego osadnictwa w dorzeczu środkowej Wisły*, współfinansowanym przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej, Fundację im. Alexandra von Humboldta i Instytut Archeologii i Etnologii PAN (zob. wyżej, badania w Bocheniu).

Docent Marek Dulnicz brał także aktywny udział w konferencjach krajowych i zagranicznych, wygłaszając referaty poświęcone różnym zagadnieniom z zakresu archeologii wczesnego średniowiecza, np. w latach 1992–2009 wygłosił kilkadziesiąt referatów m. in. w Bambergu, Berlinie, Frankfurcie nad Menem, Greifswaldzie, Kilonii, Lipsku, Neubrandenburgu, Magdeburgu, St. Petersburgu, Nitrze, Zadarze.

Kolejnym dużym działem aktywności Marka Dulnicza była jego działalność dydaktyczna, zapoczątkowana w 1995/1996 r. wykładami i ćwiczeniami pt. *Ausgrabungen und Funde zur Frühgeschichte auf dem Gebiet Polens* w Seminar für Vor- und Frühgeschichte, Johann Wolfgang Goethe Universität we Frankfurcie nad Menem). W latach 1997–2008 wygłaszał wykłady i prowadził ćwiczenia na tematy: 1. *Archeologia wczesnego średniowiecza*, 2. *Prahistoria ziem polskich*, 3. *Kultury pradziejowe na ziemiach polskich*, 4. *Historia wojskowości*, na wydziale Historycznym Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztora w Pułtusku, tam też w latach 2001–2008 prowadził seminarium archeologiczne. W latach 1999–2001 miał wykłady pt. *Archaeologia militaris slavica* w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego,

³ Szczegółowych informacji o tym projekcie udzielił mi (M.D.) mgr Maciej Trzeciecki.

w 2001 r. — wykłady i ćwiczenia na temat *Frühmittelalterliche Archäologie auf dem Gebiet Polens* w Lehrstuhl für Vor- und Frühgeschichte Uniwersytetu w Greifswaldzie, a w latach 2002–2010, wspólnie z prof. dr. hab. Andrzejem Buko, seminarium doktorskie z zakresu archeologii i historii średniowiecza, w IAE PAN. Od 2009 r. miał też wykłady nt. *Archeologia wczesnego średniowiecza ziem polskich* oraz prowadził seminarium magisterskie, seminarium licencjackie i konwersatorium *Podstawy nauk o środowisku*, na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie.

Marek Dulinicz był również aktywnym członkiem różnych organizacji i redakcji wydawnictw naukowych: od 2003 r. — Rady Naukowej IAE PAN, od tego roku członkiem (w latach 2003–2007 także sekretarzem) Komitetu Nauk Pra- i Protohistorycznych Wydziału I Nauk Społecznych PAN, od 2007 r. — członkiem Prezydium tego Komitetu, w latach 2003–2007 — członkiem Rady Naukowej Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie, od 2007 r. — członkiem Rady Programowej Muzeum Mazowieckiego w Płocku. Był zastępcą redaktora serii *Archeologia Mazowsza i Podlasia. Studia i Materiały* (od 2005 r.) i redaktorem większości tomów (t. 1:1998; t. 3:2005; t. 4:2006). Od 2006 r. był redaktorem serii *Polskie Badania Archeologiczne* i od tego roku członkiem Rady Redakcyjnej serii *Studien zur Archäologie Europas*, od 2007 r. — Rady Redakcyjnej rocznika „Światowit” (M.D.).

Jest autorem 112 prac publikowanych zarówno w Polsce, jak i za granicą (zob. niżej *Bibliografię prac doc. dr. hab. Marka Krzysztofa Dulinicza*).

Marka Dulinicza zapamiętamy jako człowieka bardzo pracowitego, pogodnego, szukającego optymalnych rozwiązań w sprawach trudnych, zawsze zrównoważonego, a zarazem konsekwentnego, przedstawiającego w rzeczowy sposób również racje odmienne. Był człowiekiem wielkiej kultury osobistej. Trzyletnia współpraca z Nim była dla dyrektora Instytutu przywilejem i przyjemnością, a zarazem wydatnym wsparciem w chwilach trudnych (A.B.).

Powiada się, że nie ma ludzi niezastąpionych. W tym przypadku trudno zgodzić się z tą opinią. Pozostaje żywe wspomnienie o Uczonym, Koledze, Współpracowniku, wychowawcy młodego pokolenia polskich archeologów, a nade wszystko pamięć o bogatych i trwałych dokonaniach tego nagle przerwane, zbyt krótkiego życia.

Słowa kluczowe: Polska, Słowiańszczyzna zachodnia, średniowiecze, † Doc. dr hab. Marek Krzysztof Dulinicz, zastępca do spraw naukowych dyrektora Instytutu Archeologii i Etnologii PAN

Andrzej Buko i Maria Dekówna

ASSOC. PROF. MAREK KRZYSZTOF DULINICZ
(10.05.1957–6.06.2010)

S u m m a r y

Assoc. Prof. Marek Dulinicz, a researcher at the Institute of Archaeology and Ethnology of the Polish Academy of Sciences, deputy director of the Institute for scientific affairs, lecturer at the Cardinal Stefan Wyszyński University in Warsaw and the Aleksander Gieysztor Pułtusk Academy of Humanities, specialist on Early Medieval European archaeology and especially the archaeology of Western Slavs, died together with his wife in a car accident on 6 June 2010.

Marek Dulnicz had been part of the Institute of Archaeology and Ethnology (until 1991 the Institute of the History of Material Culture) of the Polish Academy of Sciences for thirty years, having joined the staff right after receiving his diploma from the University of Warsaw on the grounds of an MA study on *Settlement in the late period of Roman influences and Early Middle Ages in south-eastern Poland* supervised by Prof. Dr. Witold Hensel. He was first associated with the Institute as a PhD candidate (in 1980–1984), and rose to full-time employment in 1984. In 1988 he obtained his doctoral degree for the dissertation in the field of archaeology on *Settlement processes in Masovia (from the younger Pre-Roman period until the Early Middle Ages)*, written under the supervision of Prof. Dr. Wojciech Szymański. In 2002, he received a habilitation degree in archaeology (his habilitation book was devoted to *The emergence of northwestern Slavdom. Archaeological study* [58]*).

In 1994–2002, Marek Dulnicz headed the Institute's Department of the Archaeology of Masovia and Podlaquia; in 2003, he was nominated deputy director of the Institute for scientific affairs (a post which he held until his tragic death), remaining a constant source of well considered support for the Institute's Director in difficult matters. In 1997–2008, he lectured at the Alexander Gieysztor Pułtusk Academy of Humanities and in 2009 he joined the professorial staff of the Cardinal Stefan Wyszyński University in Warsaw.

Both his field and office research were impressive to say the least. Dulnicz's research interests were concentrated around key issues of the Middle Ages in Poland (mainly Masovia and Podlaquia, see e.g. 17, 29, 32, 39, 41, 42, 50, 51, 54, 55, 59, 62, 74, 78, 81, 90, 91, 92, 97, 104, 108, 109) and central Europe (33, 34, 36, 65, 77). He was a member or head of research teams and author of comprehensive reports on excavations conducted on several dozen archaeological sites, mainly in Masovia (see 40, 44–49, 61, 64, 68, 79); among others, in 1987–1991, he directed the work of the Masovian Archaeological Expedition of the Institute of the History of Material Culture, in 1996 he coordinated the Masovian part of the Research Program *Poland in the Days of the Gniezno Assembly*, and in 1998–2000 he headed research connected with rescuing the cultural heritage of eastern Masovia. Some of these projects were carried out in association with other institutions, including ones abroad. One should mention the *Krasino Hill* project, which M. Dulnicz directed in 2007–2008 and which was carried out by the Institute of Archaeology and Ethnology in cooperation with the Muzeum Mazowieckie in Płock; a joint project co-directed in 1994–1999 with Prof. Dr. J. Henning (within the framework of a cooperation agreement between the Institute and the Seminar für Vor- und Frühgeschichte of the Johann Wolfgang Goethe Universität in Frankfurt am Main), aimed at, among others, archaeological verification of Early Medieval strongholds in Masovia; finally, in 2000–2001, the program *Archeological research on early Slavic settlement in the Middle Vistula basin*, co-financed by the Polish-German Cooperation Foundation, the Alexander von Humboldt Foundation and the Institute, which M. Dulnicz directed together with Dr. Felix Biermann. In 2009, the Institute signed an agreement with the town and community of Radom to conduct interdisciplinary archaeological research connected with the project *Open-air museum and archaeological park in the valley of the Mleczna river in Radom*. The coordination of this substantial undertaking was to have been Dulnicz's major task in the coming years.

Other research projects included, among others, in 1998–2008 the Institute's *Slavs as an element of the Medieval European cultural mosaic*, engendering numerous publications, including books (56, 58, 65, 77, 80, 82, 87, 96, 98, 99, 103).

Marek Dulnicz was also actively involved in preparing comprehensive reforms that were to adapt the Institute to the new conditions set before Polish science. He never refused new responsibilities whenever the situation demanded, despite the demands that this placed on his time.

Marek Dulnicz was part of the international scholarly circuit from the very beginning. In 1989–1991, 2001 and 2002, he held scholarship grants from the Alexander von Humboldt Foundation and in 1995–1996 he was a scholarship holder of the Conference of Rectors of Science Academies in Germany's Federation Lands; he frequently visited scholarly centers abroad, in Germany,

---

* The numbers in parentheses refer to items in the Bibliography of Assoc. Prof. Marek Krzysztof Dulnicz, included below.

Austria, Slovakia and in countries of southern Europe. He combined research with lectures and student classes (in 1995/1996 at the Seminar für Vor- und Frühgeschichte of the Johann Wolfgang Goethe Universität in Frankfurt am Main, in 2001 at the Lehrstuhl für Vor- und Frühgeschichte of the Ernst Moritz Arndt Universität in Greifswald). Lecturing for students was also an intensive field of activity for Dulinicz in Poland: at the Aleksander Gieysztor Pultusk Academy of Humanities (1997–2008), the Institute of Archaeology of the University of Warsaw (1999–2001), the Cardinal Stefan Wyszyński University in Warsaw (from 2009 until his death); together with Prof. Dr. Andrzej Buko, he supervised a doctoral seminar in the archaeology and history of the Middle Ages run by the Institute of Archaeology and Ethnology (2002–2010).

Marek Dulinicz was an active member of various organizations and scientific editorial boards: from 2003 of the Institute's of Archaeology and Ethnology Scientific Council, from the same year member (in 2003–2007 he was also secretary) of the Committee for Pre- and Protohistoric Sciences of the Social Sciences Department I of the Polish Academy of Sciences, from 2007 member of the Committee's presidium, in 2003–2007 member of the Scientific Council of the State Archaeological Museum in Warsaw, from 2007 member of the Program Council of the Mazowieckie Museum in Plock. He was deputy editor of the series *Archeologia Mazowsza i Podlasia. Studia i Materiały* (Archaeology of Masovia and Podlaquia. Studies and Materials; from 2005) and editor of most of the volumes (vol. 1:1998; vol. 3:2005; vol. 4:2006). From 2006 he was also editor of the series *Polskie Badania Archeologiczne* (Polish Archaeological Research) and from the same year member of the Editorial Council of the *Studien zur Archäologie Europas* series.

He is the author of 112 publications, published both in Poland and abroad (see bibliography below).

Marek Dulinicz was a prudent and industrious man, searching for optimal solutions to difficult problems, a perfect administrator, but foremost a researcher of European standing. We shall remember Him as a Scholar, Colleague, Associate, teacher of a generation of young Polish archaeologists and a man whose lifetime achievement and extensive plans for the future were rudely interrupted by an untimely and tragic death.

Keywords: Poland, Western Slavdom, Middle Ages, † Assoc. Prof. Marek Krzysztof Dulinicz, deputy director for scientific affairs of the Institute of Archaeology and Ethnology of the Polish Academy of Sciences

Andrzej Buko and Maria Dekówna

Translated by Iwona Zych

Adres Autorów:

Prof. dr hab. Andrzej Buko
Prof. dr hab. Maria Dekówna
Zakład Archeologii Średniowiecza
Instytut Archeologii i Etnologii PAN
al. Solidarności 105
00-140 Warszawa